

probabil vei râde

Paparuz

eclipsându-l pe Chopin
din urechile mele
dar lasă-mă să îți spun
despre acel necunoscut dinlăuntrul meu
care s-a născut fără să îmi ceară voie
din uterul cerebral
și fără să știu a crescut atât de mult
încât m-a azvârlit afară din mine
pentru a te putea îmbrățișa în locul meu
săruta în lipsa mea
pe când eu am rămas rătăcit în deșertul minții
tu nici nu știi cu cine împarți eternitatea
traversezi fericirea la braț cu un farsor
și mă tem că nici nu vei afla vreodată că nu mai exist
e prea târziu să-ți revendic sufletul iubit
dar uneori îți voi colinda visele
și te voi ține de mână
când în fața oglinzii te vei întreba
pe cine iubești